

[Adolph Sørensen.]

justitsminister, ikke for fremsættelsen af dette lovforslag, men fordi det fra i morgen er opgivet at skulle have stænkklapper på bilerne her i landet. Det har vel ikke umiddelbar forbindelse med dette lovforslag, men det indebærer i hvert fald mulighed for, at også brandvæsenet ud over landet på de daglige udrykninger igen kan rykke ud med klare ruder i regnvejr, og det er en stor fordel, når man skal køre stærkt.

Da det høje ting i 1959-60 havde forslaget til lov om brandvæsenet i købstæderne og på landet til første behandling, understregede jeg på mit partis vegne brandvæsenets store betydning som led i et effektivt civilforsvar og i øvrigt for hele sikringen af store værdier og af menneskers hverdag. Jeg fremhævede også ved den lejlighed betydningen af, at der skabtes den rette lov til opnåelse af den størst mulige effektivitet hos vore brandvæsener med hele den differentierede organisationsform, de nu engang har rundt om i landet, og dette synspunkt har fortsat gyldighed for mit parti og for mig.

Jeg vil dog gerne stille nogle spørgsmål. Det forekommer ikke mig helt indlysende, og det er allerede nævnt af venstres ærede ordfører, om der ikke er en så nøje sammenhæng mellem civilforsvarsundervisningen og den brandtekniske uddannelse, at der på væsentlige områder måske kunne etableres en koordinering.

Jeg har bemærket, at det er tanken, i anledning af at Gentofte brandstation nu pr. 1. april bliver ledig, at denne central-skole skulle rykke ind på Gentofte brandstation, og det er muligt, at det er den rigtige løsning. Jeg føler mig dog ikke helt overbevist om det, men synes, at man i et udvalg, som jeg mener bør nedsættes, nok alligevel skal undersøge, om skolen, i den udstrækning fællesundervisning ikke kan etableres for civilforsvar og brandvæsen, ikke kan og bør lægges ude i den del af landet, hvorfra eleverne jo faktisk skal komme.

Jeg er desværre ikke i samme situation, som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen før var i, da han kunne berømme det forrige af den højtærede justitsministers forslag som et forslag, der ingen penge kostede, tværtimod. Gennemførelsen af dette lov-

forslag må naturligvis indebære forøgede udgifter, og derfor vil vi gerne have rede på, hvad det egentlig koster, hvad det beløber sig til i øgede omkostninger, at gennemføre lovforslaget. Principielt mener jeg, og det mener vel de fleste af det høje tings medlemmer, at der overhovedet ikke bør fremsættes udgiftkrævende forslag her i tinget, som ikke oplyser, hvad en gennemførelse vil koste.

Men i øvrigt tror jeg, med den erfaring jeg igennem en meget lang årrække har høstet i praksis, at forslaget gennemførelse nok kan medvirke til en både nyttig og ønskelig homogenisering. Jeg mener ikke hermed en ensretning. Men den vil i hvert fald medføre lige muligheder for at kunne nå samme slagkraft på tværs af størrelse og organisation af de enkelte væsener og styrker ud over landet, og det skal jeg erkende, med den praktiske erfaring jeg har, er noget tilstræbelsesværdigt. Gennemførelsen af forslaget vil nok også yderligere lette samarbejdet ved de ikke sjældent forekommende store slukningsopgaver, hvor de kommunale oplands brandvæsener fra en række kommuner hjælper hinanden i katastrofelignende tilfælde.

Det er klart, at en ensrettet undervisning, der kan medføre en højere effektivitet såvel for befalingsmænd og det faste mandskab som for de honorarlønnede brandvæsener, som jeg da håber vil benytte sig af den mulighed, de her får for at forbedre uddannelsen, vil medføre større slagkraft og i givet tilfælde vil kunne medvirke til redning af værdier, menneske- og dyreliv, som måske ellers ville gå tabt.

Jeg kan derfor på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget i et udvalg, hvor jeg håber at vi kan få klaring på de problemer, jeg her har rejst, og hvor vi — og det vil jeg gerne have lov til at sige til slut — kan drøfte, hvad vi er meget stærkt i tvivl om, hvorvidt det virkelig skulle være rimeligt at instituere et selvstændigt skoletilsynsråd for dette undervisningsområde. Jeg håber, vi kan finde frem til en form, så noget sådant vil kunne undgås.

Jens Peter Jensen (Agerskov): At der skal være et brandvæsen eller et brandværn, beror jo på en gammel bestemmelse.